

[Økonomiministeren.]

målsætning. Om vi kan nå det i år, ja, det afhænger bl. a. af omkostningsudviklingen og eksportens udvikling. Vi står over for en arbejdstidsnedsættelse, som selvfølgelig også kan gøre det noget vanskeligere at nå den fulde produktionsfremgang, som ellers var mulig, men de muligheder, der er, bør jo da udnyttes, så vidt det kan lade sig gøre.

Spørgsmålet er så, om vi, selv om vi når en sådan fremgang i produktion og beskæftigelse, kan dække de betydelige krav, den betydelige efterspørgsel, der vil være efter arbejdskraft og varer, uden at vi får skabt et nyt efterspørgselspres i den kommende tid. Vi ved, at vort bytteforhold over for udlandet er blevet forringet noget af den engelske devaluering. Det betyder, at vi skal eksportere noget mere for at opretholde bare det samme underskud på betalingsbalancen, som vi har haft længe, og vi ved, at de udgifter, der kommer på de offentlige budgetter, vil medføre en meget betydelig forøgelse af efterspørgslen efter varer og tjenester i det danske samfund. Det er i virkeligheden sådan, at det ikke vil kunne undgås, at mindst halvdelen af hele den produktionsstigning, vi kan få i år, vil gå til offentligt forbrug. Vi vil også gerne have en vis stigning i de private investeringer. Tilbage bliver altså ikke noget stort spillerum for det private forbrug. Vi tør måske håbe på, at vi kan tillade os en 2 pct. reel stigning i det private forbrug i forhold til i fjor, ikke mere, og vi ved, at de indtægtsforøgelser, der vil komme, let vil føre til en yderligere efterspørgsel med de virkninger i inflatorisk henseende, som deraf vil følge. Derfor er det klart, at der vil være en risiko for, at et efterspørgselspres vil udvikle sig, og det kan naturligvis ikke være i nogens interesse. Vi ved jo alle, at vi kan ikke løfte os selv op ved håret, og jo mere vi kan undgå, at disse fiktive indkomster skabes, desto lettere bliver det at klare problemerne.

Det har derfor været regeringens opfattelse, at det var rigtigt at vente et par uger på resultatet af det forsøg, der nu gøres for i samarbejde med erhvervenes og arbejdsmarkedets organisationer at undgå nogle af disse fiktive indkomststigninger. Jeg synes i betragtning af den stærke stilling og omfattende tilslutning, som disse organisationer har i det danske folk, at det er en helt

naturlig ting at appellere til deres medvirken i en sådan situation, og jeg kan forsikre, at det er min faste overbevisning, at regeringen er indstillet på — og mener det alvorligt — at ville hjælpe med til at finde frem til den lighed i fordelingen af byrderne mellem befolkningsgrupperne, som er forudsætningen for at nå et resultat. Jeg synes, som statsministeren gav udtryk for, at regeringen med sine lovforslag og hele sit oplæg i dag virkelig mener det alvorligt, at enhver skal medvirke efter evne.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg er jo i den situation, at jeg, så vidt jeg forstår, har fået tilslutning til de to lovforslag, jeg i dag har fremsat, fra i alt 8 ordførere for folketingets 6 partier, fra 2 dog med den modifikation, at de fandt, at vel havde forslagene et principielt rigtigt sigte, men de var ikke vidtgående nok.

I betragtning af den diskussion, der i øvrigt har fundet sted her, skal jeg indskrænke mig til her at svare på de spørgsmål, der er stillet mig, og de problemer, der er rejst fra de enkelte ordførere, og jeg vil da gerne sige til hr. Ove Hansen, der var i tvivl om, hvorvidt avancestoploven nu kunne ophæves inden 1. november, at det kan den. § 6 i den hidtidige lov lyder på, at loven er i kraft indtil det tidspunkt, hvor den ophæves af handelsministeren, dog senest den 1. juli, og det er denne dato, der er ændret til 1. november.

Jeg skal endvidere med hensyn til det problem, hr. Ove Hansen har peget på, nemlig hvor tjenesteydelserne udgør en procent af f. eks. en entreprise eller lignende, sige, at vi i høj grad har beskæftiget os med det i ministeriet, men vi har ikke kunnet finde nogen ordning, der blot tilnærmelsesvis kunne administreres. Problemet er der, og det er rigtigt at erkende det. Kan vi under det udvalgsarbejde, jeg formoder følger herefter, omend kortvarigt, berøre emnet, så kan vi komme ind på det, men jeg har ikke kunnet finde nogen vej.

Hr. Jørgen Jensen påpegede visse ulemper ved den ubetingede anmeldelsespligt ifølge lovforslagets § 1 og ligeledes dispensationsbeføjelsen ifølge § 3, stk. 2. Også dette vil jeg meget gerne have lejlighed til at drøfte med udvalget, såfremt man vil være så venlig at bede mig til et samråd.